

N:o 7.

Af herr **Sjölin**, *angående förhöjning i bevillningsafgifter af vissa handlande och handelsexpediter.*

Uti en inom Första Kammaren vid 1892 års lagtima riksdag väckt motion, n:o 5, hade föreslagits »att den bevillningsafgift som skall erläggas af utländing eller i utlandet boende svensk undersåte, som icke för det år, hvarför uppbörd af bevillning till svenska staten senast egt rum, allmän bevillning erlagt, skall då han reser omkring i landet och för egen eller, såsom utskickad, för annans räkning till inledande af handel, med eller utan varuprof, bjuder ut eller slutar handel om utländska varor, att framledes från utlandet levereras, bestämmas till tvåhundra kronor för hvarje kalendermånad, ehvad han vill under hela månaden eller blott en del deraf begagna sig af rättigheten.»

Bevillningsutskottet, till hvars behandling motionen remitterats, yttrar »att de med vårt land gällande handelstraktater icke lägga något absolut hinder för en förhöjning af afgiften i fråga»; men motiverar sitt afslag å »motionen dermed att för kort tid förflutit sedan afgiften senast höjdes.»

Sedan dess har emellertid åtskilliga förhållanden egt rum, egnade att påkalla den ifrågavarande afgiftens förhöjning, nemligen derutinnan, att vid sistlidne urtima riksdag beslutats dels en omorganisation af vårt försvar, dels afskrifning af de på viss jord hvilande grundskatter, dels ock lindningar i rustnings- och roteringsskyldigheterna, hvarigenom nödvändiggjorts betydligt ökade statsutgifter. Följaktligen måste nya skatteobjekt uppsökas; sålunda har för innevarande år bestämts en tilläggsbevillning med 30 procent och för nästa år är en sådan föreslagen till 100 procent, hvilken senare siffra helt visst kommer att för en lång följd af år blifva effektiv.

Då således inom landet boende handlande m. fl. få sig ålagd en fördubblad bevillning enligt andra artikeln bevillningsstadgan till staten, samt derjemte få vidkännas betydliga utgifter till kommunerna, från hvilka ifrågavarande handelsresande äro absolut befriade, ehuru de här i landet drifva en afsevärd rörelse och i viss mån utöfva konkurrens med i landet boende affärsmän, synes det mig vara förenligt med billighet och rättvisa, att förbemälda handelsresande få betala en högre afgift än den som nu i det afseendet finnes bestämd.

Hänvisande härjemte till den motivering som uti förberörda motion finnes anförd, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta, att den afgift, som skall erläggas af utlänning eller i utlandet bosatt svensk undersåte, som icke för det år, hvarför uppbörd af bevillning till svenska staten senast egt rum, allmän bevillning erlagt, skall, då han reser omkring i landet och för egen eller, såsom utskickad, för annans räkning till inledande af handel, med eller utan varuprof, bjuder ut eller slutar handel om utländska varor, att framdeles från utlandet levereras, bestämmas till tvåhundra kronor för hvarje kalendermånad, ehvad han vill under hela månaden eller blott en del deraf begagna sig af rättigheten.

Stockholm den 26 januari 1893.

J. A. Sjölin.